

[Kyed.]

behødvendigt for derigennem at faa undersøgt, om det ikke var rigtigt at indføre enkelte praktiske Ændringer i Forslaget. Det er blevet oplyst for mig, at ved Opgørelsen af Status ved Akkorder medtages undertiden Udgiften til Grundforbedring som en Gældspost, uden at man paa Indtægtsiden kan optage Grundforbedringen som et Tillæg til Ejendommens Værdi. Der staar i Lovforslagets § 4, at Ejendommens Værdi opgøres gennem Ejendoms-skylden med Tillæg af Værdien for Besætning og Inventar, og saa er det desuden tilladt Udvalget at benytte en Svingningsprocent af 10. Men hvis nu denne Svingningsprocent er beslagnet af den Forskel, der kan være mellem Værdien til den ene Side og Ejendoms-skylden til den anden Side, kommer der en Urimelighed frem, naar der ikke til Værdien af Ejendommen maa lægges den Værdiforøgelse, som er fremkommet siden sidste Vurdering i Kraft af en eventuel Grundforbedring. Enten maa det ordnes saaledes, at Grundforbedringsværdien kan tillægges Ejendoms-skylden og Besætningsværdien, eller ogsaa maa denne Udgift ikke medtages i Gældsopgørelsen. Dette vil vi gerne have undersøgt ved en Udvalgsbehandling.

Endelig vil jeg gerne bede om, at der i § 9 maa komme en Tilføjeelse vedrørende de 16 Uger, som Fristen er ansat til. Jeg tror, at Tidsfristen 16 Uger er tilstrækkelig for Udvalget til at slutte sit Arbejde, men efter at Arbejdet er afsluttet i Udvalget og indtil den paagældende Debitor kan faa Sagen ordnet med Hensyn til de Laan, der bliver tilstaaet ham, kommer han jo ud i en Periode, hvor man kan skride ind over for ham, og det skulde han ikke udsættes for. Derfor er det et Spørgsmaal, om ikke det Tidsrum, man afsætter der, skulde omfatte baade det Tidsrum, inden for hvilket Udvalget skal tilendebringe sit Arbejde, og det Tidsrum, i hvilket Sagen for Debitor skal være bragt fuldt ud til Afslutning.

Dernæst vilde vi gerne, om der kan blive prøvet Muligheden af at foretage en Ændring i § 10 eller § 15, idet de to Paragraffer paa en vis Maade er i Modstrid med hinanden. I Henhold til § 10 vil de Kreditorer, som ikke svarer paa det Brev, de modtager, blive betragtet som havende givet Tilslutning til Akkord, og saafremt der bliver Akkord, er Sagen for deres Vedkommende dermed afgjort; de faar den Dividende, som bliver udbetalt. Men hvis det viser sig, at Akkord ikke kan opnaas, fordi en Del af de Kreditorer, der ind-

sender Besvarelse paa det udsendte Brev, svarer, at de ikke vil tiltræde Akkord, men ønsker Moratorium, skal man bruge Lovens § 15, og i § 15 staar, at de Kreditorer, som ikke har svaret, men som altsaa i Henhold til § 10 betragtes som havende givet Tilslutning til Akkord, skal indkaldes til Skifteretten, idet de betragtes som ikke havende sluttet sig til Akkord, og først da spørges. Jeg forstaar godt den Betragtning, der kan ligge bag ved denne Modsætning mellem de to Paragraffer, nemlig, at § 10 omfatter frivillig Akkord, dog med en vis Tvangsafgørelse for dem, der ikke har svaret i rette Tid, medens § 15 mere omfatter en Tvangsordning, nemlig Moratorium, som man muligvis fra Administrationens Side har tænkt at sidestille med Tvangsakkorder, hvorfor man kræver, at Bestemmelsen skal være anderledes her end i § 10, men heldigst for Ordningens praktiske Gennemførelse vilde det være, om man kunde komme til, at Bestemmelsen i § 10 svarede til Bestemmelsen i § 15. Det kan vel blive Genstand for nærmere Prøvelse ved en ganske kort Udvalgsbehandling.

Hvad angaar de øvrige Bestemmelser, som den højtærede Landbrugsminister omtalte i sin Forelæggelsestale, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale dem, og jeg skal anbefale Lovforslaget som Helhed med Undtagelse af de Ting, jeg her har nævnt.

A. C. D. Petersen: Det foreliggende Lovforslag om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Opnaaelse af Akkord og Moratorium for Ejere af Landbrugsejendomme er jo en gammel Kending i dette høje Ting. Saa vidt jeg husker, var der, da vi sidst gennemførte et Lovforslag af denne Art, hvilket jo ikke ligger saa forfærdelig mange Maaneder tilbage, meget, der tydede paa, at man saavel fra Regeringspartierne som fra Partiet Venstres Side vilde indstille en Videreførelse af denne Lovgivning, og naar det Forslag, vi her behandler, er blevet forelagt for det høje Ting saa sent som i Gaar og skal underkastes tre Behandlinger og vedtages i dette Ting allerede i Dag, maa jeg vel ogsaa have Lov til at formode, at det er forholdsvis nylig, man er kommet til anden Erkendelse. Jeg kan dog ikke undlade at sige, at det er ganske urimeligt, at Regeringen behandler det høje Ting paa den Maade, at vi fik et Lovforslag forelagt af den højtærede Landbrugsminister i Gaar og skal gennemføre det i Dag; og selv om vi faar en Udvalgsbehandling, vil denne jo være ret betydningsløs paa Grund af den